

Beroep, op 4 april 2005 ingesteld door Federico José Garcia Resusta tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-147/05)

(2005/C 155/48)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Federico José Garcia Resusta, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J. Van Rossum, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie houdende afwijzing van zijn verzoek tot erkenning van de beroepsmatige oorsprong van zijn ziekte, die hem belet om een tot zijn categorie behorend ambt uit te oefenen dat met zijn rang overeenkomt, of van de verergering van deze ziekte, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft het bestreden besluit vastgesteld na het arrest van het Gerecht van 23 november 2004 in zaak T-376/02 ⁽¹⁾, waarbij haar besluit van 14 januari 2002 tot toekenning van een invaliditeitspensioen aan verzoeker nietig werd verklaard.

Verzoeker stelt schending van de motiveringsplicht en van artikel 3 van de regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten, aangezien het advies van de medische commissie, die heeft beslist dat onvoldoende is aangetoond dat de verergering van de ziekte van verzoeker rechtstreeks in verband staat met de door hem uitgeoefende functies, in tegenpraak is met het advies van de invaliditeitscommissie, die heeft beslist dat de reeds bestaande ziekte van verzoeker is verergerd door de aan zijn functies verbonden stress.

⁽¹⁾ Perscommuniqué in PB C 44 van 22.2.2003, blz. 37, arrest gepubliceerd in PB C 45 van 19.2.2005, blz. 23.

Beroep, op 14 april 2005 ingesteld door Carlos Sanchez Ferriz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-153/05)

(2005/C 155/49)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Carlos Sanchez Ferriz, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door G. Bounéou en F. Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. de beoordelingsronde 2003 nietig te verklaren wat verzoeker betreft;
2. subsidiair, verzoekers loopbaanontwikkelingsverslag over de periode 1 januari 2003 — 31 december 2003 nietig te verklaren;
3. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten van verzoeker in de onderhavige zaak komen overeen met die in de zaken T-43/04 en T-47/04.

Beroep, op 15 april 2005 ingesteld door Carmela Lo Giudice tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-154/05)

(2005/C 155/50)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Carmela Lo Giudice, wonende te Strombeek-Bever (België), vertegenwoordigd door Gilles Bounéou en Frédéric Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

1. nietig te verklaren het uitdrukkelijke afwijzingsbesluit nr. 05/399 van 18 januari 2005;
2. voorzover nodig, nietig te verklaren het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoekster verzoek om bijstand van 28 november 2003, en nietig te verklaren het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoekster verzoek om bijstand van 23 december 2003;
3. vast te stellen dat verzoekster het slachtoffer is geweest van pesterijen op het werk;
4. verweerster te veroordelen verzoekster een morele schadevergoeding te betalen van 100 000 euro (honderdduizend euro), onder voorbehoud van met die pesterijen verband houdende verhoging of herziening, aangezien verzoeksters toekomst totaal onzeker is en haar gezondheid zwaar is aangetast;
5. onder voorbehoud van verdere maatregelen die rechtens noodzakelijk zijn, met name het recht om kennisname te vorderen van de getuigenverhoren die in de conclusie van IDOC van 7 januari 2005 zijn vermeld;
6. verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, ambtenaar van de Commissie, heeft op 28 november 2003 en op 23 december 2003 bij haar hiërarchieke chefs een verzoek om bijstand ingediend, waarin zij stelde binnen haar eenheid het slachtoffer te zijn van pesterijen op het werk. Met haar beroep komt zij op tegen de afwijzing van haar verzoeken en van haar daarna ingediende klacht.

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster dat, gelet op het aantal taken waarmee zij door haar chef werd belast en op de emails die haar chef haar stuurde, niet valt te ontkennen dat zij het slachtoffer is geweest van echte pesterijen op het werk. Derhalve schenden de bestreden besluiten artikel 12 van het Statuut.

De afwijzing van haar verzoeken om bijstand schendt volgens verzoekster artikel 24 van het Statuut en het voorstel van 15 oktober 2003 van N. Kinnock inzake het beleid op het gebied van pesterijen op het werk. Voorts betoogt verzoekster dat het besluit van 18 januari 2005 niet met redenen is omkleed en beroept zij zich op het beginsel van verbod van willekeur, misbruik van bevoegdheid, schending van het gewettigd vertrouwen en van de regel „Patere legem quam ipse fecisti”, en schending van de zorgplicht.

Beroep, op 18 april 2005 ingesteld door Robert Steinmetz tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 april 2005 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Robert Steinmetz, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door J. Choucroun, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. het besluit van de Commissie van 10 januari 2005 op de klachten R/376/04 en R/857/04 van verzoeker van 29 april 2004 en 20 augustus 2004 nietig te verklaren;
2. de Commissie te veroordelen tot terugbetaling aan verzoeker van 26,19 EUR;
3. verzoeker een symbolische schadevergoeding van 1 EUR toe te kennen ter vergoeding van de morele schade die hij ten gevolge van de bestreden besluit heeft geleden;
4. de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak komt op tegen de weigering van het TABG om zijn verzoek tot vergoeding van de kosten van een dienstreis in te willigen en een bedrag van 26,19 EUR terug te betalen dat ten onrechte op zijn loon van maart 2005 is ingehouden. Hij verzet zich tevens tegen de weigering een verzoek om bijstand, ingediend overeenkomstig artikel 24 van het Statuut, in te willigen.